

D.U. 184

1. Édes Jézus, én szerelmem, óh mily nagyon szeretlek. Te vagy kincsem és mindenem, hú szívembe elrejtlek. **Jöjj el, jöjj el, siess már, Jézus, téged szívem vár.**
 2. Édes Jézus, mivel téged minden felett szeretlek, minden kincset és örömet érted, Jézus, megvetek. **R.)** 3. Ahol leszek, Jézus, téged óhajtlak és kiáltlak, boldog leszek, ha elérlek, boldogabb, ha megtartlak. **R.)** 4. Benned bízom, fohászokodom, te is szeress engemet. Jézus, ne hagyj, velem maradj, hívd a mennybe lelkemet. **R.)**

D.U.161

1. Leborulva áldlak, láthatatlan Istenség, kenyér és borszínben elrejtett emberség! Noha itt nem láthat, meg nem tapasztalhat az emberi gyengeség.
 2. Isteni erődöt elrejtéd a keresztfán, testi gyarlóságnak homályával takarván, itt emberi tested előlünk elrejtéd, színek alatt titkolván.
 3. Noha Szent Tamással sebed helyét nem látom, Uram, igaz hittel jelenléted megvallom, e szent hitben tarts meg, szent színedet add meg égben egykor meglátnom!
 4. Válságomnak ára, lankadt szívem ereje, szegény bűnös lelkem megtisztító fürdője, szomjú, fáradt lelkem megvigasztalója, üdvösségem záloga!

D.U. 207

1. Előtted, Jézusom, leborulok, féktelen bűnös, én, hozzád bújok.
 Ó, kérlek, hogy nékem malasztot adj, hisz Te a bűnöshöz irgalmas vagy.
 2. Szép piros véreddel öntözgettél, amikor elestem, fölemeltél.
 Légy azért irgalmas, és meghallgass, mennyei erőddel, ó, támogass!
 3. Tehozzád, Jézusom, felkiáltok, földről az ég felé felsóhajtok:
 Szívemnek kapuját zárd be, kérlek, hogy helyet ne adjon a véteknek.
 4. Vádolom magamat, mert vétettem, fölséges színedet megsértettem.
 Hozzád, ó, Jézusom, fohászokodom, hogy többé nem véték, megfogadom.
 5. Esengő szavamat meghallgassad, ó, szelíd Jézusom, s ez egyet add:
 Hogy végső órámban kiálthassam, szent neved, Jézusom, kimondhassam.

ZÁRÓÉNEK: D.U. 200

1. Uram, Jézus, légy velünk, mi egyetlen örömünk! Nálad nélkül keserűség itt a földön életünk. Ó, egyetlen örömünk, Uram, Jézus, légy velünk! 2. Uram, Jézus, Tégedet szívünk, lelkünk úgy eped! Mert kívüled nem találhat sehol biztos nyughelyet. Boldog mással nem lehet, Uram, Jézus, csak Veled. 3. Uram, Jézus, adj erőt, vigasztald a szenvedőt. A bűnbánó lélek nyerjen kegyelmet az Úr előtt. Segítsd föl a küszködőt, Uram, Jézus, adj erőt. 4. Uram, Jézus, el ne hagyj, ki lelkünknek üdvé vagy. Legfőképp a végső harcon végig velünk megmaradj. Te, ki lelkünk üdvé vagy, Uram, Jézus, el ne hagyj!

D.U. 201

1. Szeretlek, szép Jézus, mert fölötte jó vagy, minden szeretetre bizony te méltó vagy, jó voltod s irgalmad a bűnöshöz mily nagy! Te gyarló szolgálodat engemet el ne hagyj!
 2. Erős kezeiddel ültess jó palántát, szívedből szívembe kegyelem virágát, tégy, Uram, nemessé oltsd be szívem ágát, hogy hozzon az égből jó gyümölcsöt, drágát!

A bűnbánó asszony ott van Jézus halálánál, s kiérdeklődik, hogy elsőnek láthatja meg a föltámadt Krisztust. Így lett a feltámadás hírvivője, „apostola apostolorum” (az apostolok számára is apostol). A bűnbánók, vezeklők védőszentje, aki tanúsítja, hogy nincs a bűnnek olyan mélysége, ahonnan az őszinte bűnbánat ne mentene ki. Ez az a Mária, akinek megbocsátott sok bűne, mert nagyon szeretett. (Lk 7, 47- 48). Ez az a Mária, ki mindenek közt elsőként láthatta meg a halottaiból Föltámadottat, Urunkat, Jézus Krisztust. (Mt 28, 9/ Mk 16,9 / Lk 24, 10 / Jn 20, 16.18)

SZENTÍRÁSI SZAKASZOK – Én 3, 1- 4a / vagy: 2Kor 5, 14-17 / Jn 20, 1. 11-18

GYŰJTŐÉNEK: D.U. 278

1. Mária Magdolna, szeretetnek szép lángja, penitenciának fényességes példája, ma a vétkezöket, sötétben élőket megtérésre indítja:
 2. „Sok siralmas szóval bűneimet megvallom, az én Krisztusomnak bő kegyelmét óhajtom, sűrű könnyhullással, keserves sirással szent lábait megmosom.”
 3. „Megöleltem őt már reménykedő lélekkel, hozzá ragaszkodtam én szerető szívemmel, már el nem eresztém, holtomig követem alázatos étellel.”
 4. Együtt énekeljünk az irgalmas Istennek, aki üdvöt ígér szegény bűnös lelkünknek, hála és tisztesség, adassék dicsőség a mennyei Fölségnek!

Ad notam: D.U. 2

1. Felkelt a hajnal csillaga Krisztus győzelmes reggelén, a sírhoz mentél, Mária hogy sírj testének nyughelyén.
 2. Siettél megkeresni őt, ám angyaloknak híre várt, hogy gyászos könnyön végy erőt: feltörte ő a síri zárt.
 3. De készít új vigasztalást, kit úgy szerettél, Mestered, kertésznek véled őt magát, de szólít, és felismered.
 4. A fájdalmas Szűz oldalán keresztfáját ölelted át, első tanúvá tesz ma, lásd, hogy alvilágból im kiszállt
 5. Ó, Magdalában nyílt virág, kibén Krisztus szerelme élt, kérd, hogy bennünk is égi láng gyullassza fel a szív tüzét!
 6. Kérünk, Urunk, e hú arád kövessük kedves példaként, hogy mennyben áldást mondva rád, zengjük neved dicséretét! Ámen.

INTROITUS : TIBI DIXIT COR MEUM 26. zs. 8.9.1 (D.U. 121b ének második része)

Né-ked szólott a szí-ve-m, az or-cám té-ged ke-re-sett, a te orcádat

ke-re-sem U-ram, ne for-dítsd el tő-lem. (1.t.) *

Az Úr az én világosságom és szabadu/lásom, * kitől is /félnek? **Ant.**
 Dicsőség az Atyának és /Fiúnak * és Szentlélek /Istennek.
 Miképpen kezdetben vala, most és /mindenkor, * és mindörökkön örökké /ámen. **Ant.**

Vagy: **INTROITUS: D.U. 257 b DILEXISTI** 44. zs. 8. 2.v.

Sze-ret-ted az i- gaz- sá- got, s gyűlöl- ted a gonosz- sá- got,

a- zért kent föl az Is- ten az ö- röm o- la- já- val. (1.t.) *

Az én szívem ünnepi szózatból /árad, * zengem dalomat a /Királynak. **Ant.**

Dicsőség az Atyának és /Fiúnak * és Szentlélek /Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és /mindenkor, * és mindörökkön örökké /ámen. **Ant.**

KYRIE: D.U. 412

Uram irgalmazz nekünk! Uram irgalmazz nekünk! Uram irgalmazz nekünk!

Krisztus kegyelmezz nekünk! Krisztus kegyelmezz nekünk!

Krisztus kegyelmezz nekünk!

Uram irgalmazz nekünk! Uram irgalmazz nekünk! Uram irgalmazz nekünk!

GLORIA: D.U. 422

Dicsőség a magasságban Istennek, és a földön békesség a jóakarató embereknek.

Dicsőítünk téged, áldunk téged, imádunk téged, magasztalunk téged, hálát adunk neked nagy dicsőségedért, Urunk és Istenünk, mennyei Király, mindenható Atyaisten.

Urunk, Jézus Krisztus, egyszülött Fiú, Urunk és Istenünk, Isten Báránya, az Atyának Fia, te elveszed a világ bűneit, irgalmazz nekünk; te elveszed a világ bűneit, hallgasd meg könyörgésünket. Te az Atya jobbán ülsz, irgalmazz nekünk. Mert egyedül te vagy Szent, te vagy az Úr, te vagy az egyetlen Fölség, Jézus Krisztus, a Szentlélekkel együtt, az Atyaisten dicsőségében. Ámen.

GRADUALE: AUDI, FILIA ET VIDE 44. zs. 11.12. 5

Halljad, leányom, és lássad, és hajtsd ide füledet! *

Mert kívánja a Király a te szépségedet.

V.) A te ékességeddel † és szépségeddel * indulj meg, szerencsével járj, és /országolj!

Mert kívánja a Király... Halljad, leányom...

Vagy: **D.U. 257b AUXILIABITUR EI** 45. zs. 6.5.9

Megsegítette őt az Isten, arcának fényével, *

az Isten lakik benne azért meg nem inoghat.

V.) Folyóvizek árja † örvendezteti Isten városát, * megszentelte hajlékát a /Fölséges.

Az Isten lakik benne...

V.2) Jöjjetek és lássátok † az Isten műveit, * minő csodákat tett /a földön.

Az Isten lakik benne... Megsegítette őt...

Vagy: **VÁLASZOS ZSOLTÁR**

Terád szomjas a lelkem, * én Uram Istenem. 62. zs. 2b

ALLELUJA: MARIA HÆC EST ILLA

V.) Ez az a Mária, † kinek megbocsáttatott sok bűne, * mert nagyon szeretett. (Lk 7, 47)

Vagy: Mária Magdolna, mondd, mit láttál utadon? * Az élő Krisztusnak sírját:

a Föltámadt nagy diadalmát! (Húsvéti Szekvencia)

OFFERTORIUM: DEUS, DEUS MEUS 62. zs. 1.2.4.5.

Isten, én Istenem, + tehozzád ébredek /virradatkor.

R.) Téged szomjazik az /én lelkem

V.1.) Téged szomjazik az én lelkem + utánad sóvárog az /én testem, †

a puszta és úttalan és víznélkü/li földön. **R.)**

V.2.) Mert jobb a te irgalmasságod, mint /az élet, † az én ajkaim dicsér/nek téged. **R.)**

V.3.) Így áldalak téged é/letemben † és a te nevedben emelem föl a ke/zejmet. **R.)**

SANCTUS: D.U. 448

Szent vagy, szent vagy, szent vagy, mindenség Ura, Istene.

Dicsőség betölti a mennyet és a földet. Hozsanna a magasságban.

Áldott, aki jön az Úr nevében. Hozsanna a magasságban.

AGNUS DEI: D.U. 461

Isten Báránya, te elveszed a világ bűneit: irgalmazz nekünk.

Isten Báránya, te elveszed a világ bűneit: irgalmazz nekünk.

Isten Báránya, te elveszed a világ bűneit: adj nekünk békét.

COMMUNIO: D.U. 371/ 2 NOTAS MIHI FECISTI VIAS 15. zs. 11./ 15.zs.

Az Úr nemcsak értelmünkkel ismerteti meg „ az élet útjait ”, hanem még sokkal hatékonyabban a szentségi egyesülésben.

Meg-is-mer-tet-ted vé- lem az é-let út- ja- it, az öröm tel- jes- sé- gét

a te szí- ned e- lőt U- ram. (1.t.) † *

Tarts meg engem, /Uram, * mert tebenned /bízom. Mondtam az Úrnak: én Istenem /vagy Te, * nincs más javam /kívüled. **Ant.** Az Úr az én örökségem és kelyhem

osztály/része, * Te vagy, ki örökségemet megadod /nékem. A mérőszinór jeles részt

szabott /nekem, * mily szépséges az én örök/ségem! **Ant.** Szemem előtt az Úr

/mindenkor, * jobbomon van, azért nem inga/dozom. Ezért örvendezik a szívem és

megvidul a /bensőm, * az én testem is reménységben /nyugszik. Mert lelkemet az

alvilágban /nem hagyod, * s nem engeded, hogy a te szentéd romlását /lásson. **Ant.**